

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 14CoE/521/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7714207160
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Rizman
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7714207160.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v exekučnej veci oprávneného: K., s.r.o., K. XX, G., IČO: XX XXX XXX, zastúpeného spoločnosťou Advocate s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 36 865 141, proti povinnému: O. N., nar. XX.X.XXXX, J. I. XX, o vymoženie 733,71 eur s príslušenstvom, vedenej u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, Exekútorský úrad Bratislava, Záhradnícka 60, Bratislava, pod EX 12813/2014, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Michalovce č.k. 5Er/306/2014-23 zo dňa 16.7.2014 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

Účastníkom n e p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol.

V odôvodnení uviedol, že súdu bola dňa 5.5.2014 predložená žiadosť o udelenie poverenia, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul, ktorým je rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu pri Slovenská rozhodcovská, a.s., sp. zn. SR 01651/13 zo dňa 31.5.2013. Závazok povinného vyplýval zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 11.11.2011 uzavretej medzi účastníkmi konania, na základe ktorej oprávnený poskytol povinnému úver vo výške 300 eur. Oprávnený v rozhodcovskom konaní uplatnil nárok proti povinnému ako dlžníkovi na základe predloženej zmenky (VOP 13). Súd prvého stupňa vec právne posúdil podľa § 44 ods. 2, § 30 ods. 1, 3 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), § 52 ods. 1, 2, § 53 ods. 1, 2, 4 písm. r/, § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 2 písm. d/, § 25 ods. 5 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 45 ods. 1, 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, smernice Rady 93/13/EHS a uviedol, že podľa citovaných ustanovení je zmluva o úvere zo dňa 11.11.2011 zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka. V predloženej rozhodcovskej zmluve zo dňa 11.11.2011 sa nachádzala rozhodcovská doložka, ktorú súd prvého stupňa vyhodnotil ako neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve (§ 53 OZ). Podľa tejto doložky sa strany dohodli na riešení vzájomných sporov pred rozhodcovským súdom. Súd prvého stupňa poukázal na to, že rozhodcovská doložka nebola individuálne dohodnutá so spotrebiteľom a tento nemal možnosť obsah rozhodcovskej doložky ani zmluvy nijakým spôsobom ovplyvniť. S poukazom na ustanovenie § 53 ods. 1, 2 OZ posúdil rozhodcovskú doložku ako neprijateľnú zmluvnú podmienku. Na základe vyššie uvedeného súd prvého stupňa zistil, že zmluva o úvere obsahovala niekoľko neprijateľných podmienok a exekučný titul- rozhodcovský rozsudok zaväzoval účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je právom nedovolené a odporuje dobrým mravom, preto žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Súd prvého stupňa poukázal na to, že súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý bol zamestnancom účastníka exekučného konania, oprávneného, čo je okolnosťou vylučujúcou

ho z vykonávania exekúcie, pretože výklad a používanie ustanovení § 30 Exekučného poriadku musí v celom rozsahu rešpektovať základné právo účastníkov na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Svoj právny záver založil na Náleze Ústavného súdu zo dňa 13.4.2011 č. III. ÚS 322/2010.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený a žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Namietal, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f) O. s. p.) a zároveň má konanie inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 205 ods. 2 písm. c) O. s. p.) Vytýkal súdu prvého stupňa, že prekročil rámec svojej preskúmvacej činnosti podľa Exekučného poriadku s poukazom na znenie jeho ustanovenia § 44 ods. 2 a ustanovenia § 45 ods. 1 a 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní. Exekučný súd na základe exekučného titulu, žiadosti o udelenie poverenia a návrhu na vykonanie exekúcie posudzuje exekučný titul z formálnej a materiálnej stránky. Formálne preskúmvanie exekučného titulu, v danom prípade rozhodcovského rozsudku sa obmedzuje na dodržanie jeho formálnych náležitostí podľa ustanovenia § 34 ZRK. Preskúmvaním materiálnej stránky zisťuje exekučný súd, či sú splnené hmotnoprávne predpoklady exekučného titulu, teda jeho dovoľnosť, možnosť a súlad s dobrými mravmi. Exekučný súd sa však musí obmedziť len na skúmanie výroku exekučného titulu, pretože zákonné ustanovenie zaväzuje skúmať rozhodcovský rozsudok, nie rozhodcovské konanie. Pritom podmienkou pre zastavenie konania je zjavný nedostatok exekučného titulu, ktorý zaväzuje k niečomu objektívne nemožnému, právom nedovoľnému alebo k niečomu, čo je v rozpore s dobrými mravmi. S poukazom na Nález ÚS SR č. ÚS 5/2000 mal za to, že exekučný súd nemôže svoje rozhodnutie založiť na odôvodnení právneho posúdenia veci. Zákon o rozhodcovskom konaní umožňuje účastníkovi v prípade nesúladu takého rozsudku so zákonom podrobiť ho na návrh preskúmaniu všeobecným súdom. Napadnutým rozhodnutím však súd prvého stupňa zrušil rozhodnutie rozhodcovského súdu spôsobom, ktorý ho pozbavuje práva domáhať sa plnenia zo zmluvy. Postupom podľa § 45 ZRK exekučný súd teda nahradil konanie o žalobách o zrušenie rozhodcovských súdov exekučným konaním, čo je v rozpore s obsahom a účelom zákona o rozhodcovskom konaní a navyše pozbavuje účastníka konania jeho základných práv, a to práva na prejednanie veci v civilnom dvojinštančnom konaní. Inou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, je podľa oprávneného v konkrétnom prípade neúplné zistenie skutkového stavu veci súdom prvého stupňa, ktorý uviedol, že zmluvnými stranami nebola dojednaná žiadna rozhodcovská zmluva, rozhodcovská doložka. V rámci všeobecných obchodných podmienok je dohodnutá aj rozhodcovská doložka a tieto (VOP) sú pre zmluvné strany záväzné. Poukázal na zákon č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní a na ustanovenie § 53 ods.4 písm. r/ zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník. Konajúci súd však tieto skutočnosti dostatočne nezisťoval a tak zaťažil konanie vadou nedostatočne zisteného skutkového stavu. V prejednávanej veci teda konajúci súd konal nad rámec zákonných ustanovení. Ďalej oprávnený namietal tvrdenia súdu, ktorý pri rozhodovaní o (ne) vylúčení súdneho exekútora vychádzal aj z nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky, č.k. III. ÚS 322/2010 zo dňa 13.4.2011 a uviedol, že konanie o sťažnostiach fyzických a právnických osôb upravuje zákon č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v platnom znení, a to v § 49 až § 56. Poukázal aj na čl. 127 ods. 1 Ústavy SR. Z uvedeného je oprávnený toho názoru, že nález Ústavného súdu SR predstavuje individuálne rozhodnutie, ktoré sa dotýka konkrétneho (individuálneho) konania a zaväzuje teda len účastníkov tohto konania. Takéto rozhodnutie Ústavného súdu SR nemá všeobecnú platnosť a všeobecné súdy SR ním nie sú viazané. Oprávnený v odvolaní poukázal aj na početné uznesenia okresných súdov SR (OS Martin, OS Trebišov, OS Trenčín, OS Žiar nad Hronom, OS Nové Zámky, OS Nitra, OS Bratislava V., OS Dunajská Streda, OS Vranov nad Topľou), ktoré vo svojich rozhodnutiach jednoznačne konštatovali, že súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý nie je vylúčený z vykonávania exekúcie - napr. uznesenie Okresného súdu Martin zo dňa 21.4.2010 22Er/29/2009-44, uznesenie Okresného súdu Trebišov zo dňa 22.9.2010 15Er/2014/2009-43. Podľa názoru oprávneného skutočnosť, že súdny exekútor bol niekedy v minulosti zamestnancom oprávneného (účastníka konania), nezakladá sama osebe jeho pomer k účastníkom exekučného konania, ktorý by mal za následok pochybnosť o jeho nezaujatosti a viedol by tak k vylúčeniu súdneho exekútora. Navyše v tomto prípade sa jednalo iba o radového zamestnanca (t.j. nebol vedúcim zamestnancom, štatutárnym orgánom ani členom prípadného iného orgánu spoločnosti) a jeho pracovné zaradenie neumožňovalo akokoľvek ovplyvňovať podnikateľskú činnosť spoločnosti Pohotovosť, s.r.o.. V tejto súvislosti poukázal aj na ďalšiu existujúcu judikatúru - rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR, sp. zn. 22Cdo 227/99 zo dňa 23. 9. 1999, rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu ČR č. 1882 publikované v č. 8/2009 Zb. NSS, kde riešia otázku zaujatosti sudcu/zamestnanca správneho orgánu v prípade, ak bol v minulosti zamestnancom účastníka konania. Tieto rozhodnutia sú podľa názoru

oprávneného aplikovateľné aj na súdneho exekútora. Zároveň v lehote na podanie odvolania odstránil vadu konania, pre ktorú bola žiadosť o udelenie poverenia exekútorovi zamietnutá a oznámil súdu meno nového exekútora, ktorým je JUDr. Ivan Nestor, so sídlom v Bratislave, Haburská 49/A.

Súdny exekútor a povinný sa k odvolaniu oprávneného nevyjadrili, odvolanie bolo doručené súdnemu exekútorovi dňa 23.9.2014 a povinnému dňa 23.9.2014.

Napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa bolo vydané vyšším súdnym úradníkom a bolo odvolaciemu súdu predložené na rozhodnutie o odvolaní so stanoviskom sudcu súdu prvého stupňa, ktorý oznámil, že odvolaniu nemieni vyhovieť v celom rozsahu podľa § 374 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len "O.s.p."), preto odvolanie prejednal odvolací súd.

Odvolací súd prejednal odvolanie oprávneného v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1, 3 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., pretože nejde o také odvolanie podľa § 214 ods. 1 O.s.p., na prejednanie ktorého je potrebné nariadiť odvolacie pojednávanie, odvolanie smeruje proti uzneseniu a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, na doplnenie jeho odôvodnenia a k odvolaniu oprávneného odvolací súd uvádza nasledovné:

Podľa ustanovenia § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v znení neskorších predpisov súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Citované ustanovenie Exekučného poriadku obsahuje úpravu, podstatou ktorej je preskúmanie, či žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul sú v súlade so zákonom. Len súlad všetkých troch uvedených písomností so zákonom umožňuje poverenie udeliť, naopak, nesúlad i len jednej z nich so zákonom udelenie poverenia vylučuje.

Základnou podmienkou na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie je platný exekučný titul, ktorý nezaväzuje na plnenie objektívne nemožné, právom nedovolené a v rozpore s dobrými mravmi.

V prejednávanej veci exekučným titulom je rozhodcovský rozsudok, vydaný na základe rozhodcovskej zmluvy, ktorú účastníci uzavreli spolu so zmluvou o úvere. Preto základnou podmienkou na posúdenie, či plnenie, na ktoré rozhodcovský rozsudok zaväzuje, je plnenie právom dovolené je posúdenie, či rozhodcovský rozsudok bol vydaný na základe platne dohodnutej rozhodcovskej zmluvy.

Ako vyplýva z predmetnej rozhodcovskej zmluvy uzavretej dňa 11.11.2011, zmluvné strany sa dohodli v článku II. bod 1, že všetky spory, ktoré vzniknú z predmetnej zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX uzavretej dňa 11.11.2011 vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie budú riešené a) pred Stálym rozhodcovským súdom, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na rozhodcovskom súde; b) pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu (zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok).

Odvolací súd sa stotožňuje s posúdením uvedenej rozhodcovskej zmluvy ako neprijateľnej zmluvnej podmienky, ktorá od spotrebiteľa vyžaduje, aby riešil spory výlučne v rozhodcovskom konaní, a to aj napriek tomu, že ustanovuje možnosť voľby, ktorá je však len iluzórna, a v konečnom dôsledku núti spotrebiteľa podrobiť sa arbitráži. Obsah zmluvy bol dopredu daný a spotrebiteľ ju mohol len ako celok odmietnuť alebo sa jej ako celku podrobiť, pričom nič na tom nemení ani skutočnosť, že rozhodcovská zmluva bola vyhotovená na samostatnej vopred naformulovanej listine, ktorú povinný vlastnoručne podpísal. Povinný, ako spotrebiteľ, sa reálne vopred vzdal práva na účinnú ochranu, a to či už z nevedomosti alebo nemožnosti vplyvať na obsah zmluvy, čo je v podmienkach právneho štátu neprijateľné a čo má podľa § 53 ods. 1, ods. 4 Občianskeho zákonníka za následok, že táto podmienka je od počiatku neplatnou.

Podľa § 53 ods. 1 veta prvá OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa § 53 ods. 4 písm. r/ OZ, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Podľa § 53 ods. 5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa ustanovenia § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa ustanovenia § 2 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa ustanovenia § 2 písm. a) spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

Predmetná zmluva o úvere spĺňa všetky náležitosti spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 - § 54 Občianskeho zákonníka a zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, preto ju súd prvého stupňa správne posudzoval ako spotrebiteľskú zmluvu.

Odvolací súd uvádza, že dôvodom na zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bolo vyslovenie neplatnosti rozhodcovskej doložky v rozhodcovskej zmluve zo dňa 11.11.2011, ktorá neoprávňovala rozhodcovský súd vo veci konať a rozhodcovský rozsudok vydať. Uvedená skutočnosť predstavuje vadu exekučného titulu, ktorú nemožno odstrániť a pre ktorú sa rozhodcovský rozsudok stáva nespôsobilým exekučným titulom. Takýto rozhodcovský rozsudok nemôže byť podkladom na vykonanie exekúcie, preto súd prvého stupňa postupoval správne, ak zamietol žiadosť súdneho exekútora na vykonanie exekúcie.

Oprávnený v odvolaní oznámil meno nového súdneho exekútora, ktorým je JUDr. Ivan Nestor so sídlom v Bratislave, Haburská 49/A. Nakoľko však odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa pre nespôsobilý exekučný titul, považoval za nadbytočné, aby sa súd prvého stupňa zaoberal týmto návrhom.

Z týchto dôvodov odvolací súd podľa ustanovenia § 219 ods. 1 O.s.p. napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že účastníkom nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, pretože oprávnený nebol v odvolacom konaní úspešný, preto nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania a ostatným účastníkom v tomto odvolacom konaní preukázateľné trovy konania nevznikli, preto im neboli priznané.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.